

PAŠREIZĒJĀ STĀVOKĻA PĀRBAUDE

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 3:14-22; Atkl. 4:9-11; 1. Moz. 2:7; 1. Moz. 3:8-10; Jer. 31:3, 4; Jņ. 15:1-11; Rom. 8:9-11.

ATMIŅAS PANTS:

“Kā Tēvs Mani ir mīlējis, tā Es jūs esmu mīlējis: palieciet Manā mīlestībā!” (Jņ. 15:9)

Kā tu šodien raksturotu savas attiecības ar Dievu? Vai tās ir dzīvas un stipras? Vai tu velti laiku, lai ieguldītu šajās attiecībās, pētot Viņa iedvesto Vārdu un runājot ar Viņu kā ar Draugu? Ja jā, cik daudz laika tu tam velti?

Vai tevi pārņem vēlme dalīties ar citiem par savām attiecībām ar Dievu, jo tās ir visbrīnišķīgākās attiecības tavā dzīvē? Vai varbūt ar laiku tavas attiecības ar Dievu ir kļuvušas vājas? Varbūt attiecības joprojām pastāv, un tu laiku pa laikam “pieslēdzies”, bet, godīgi sakot, tās vairs nav īpaši stipras. Varbūt tu atrodi kaut kur pa vidu – kā Bībele saka – esi “remdens” (Atkl. 3:16)?

Vai tu kādreiz esi domājis, vai eņģeļi nebrīnās par mums, kāpēc mēs pastāvīgi nedzīvojam sava Glābēja un Pestītāja pielūgsmē – ar izsalkušām sirdīm un dedzību katru dienu tuvoties Dievam? Jo patiesi, attiecības ar Dievu maina visu – gan šajā dzīvē, gan mūžībā.

Šonedēļ pārdomāsim savu pašreizējo attiecību ar Dievu stāvokli un to, kādi padomi mums ir atrodamī Bībelē. Patiesi, mēs nevaram no pašreizējā stāvokļa nokļūt uz kaut ko labāku, kamēr godīgi neizvērtējam sevi un neuzklausām risinājumu, ko Jēzus mums piedāvā.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 4. aprīlī.

Mūsu stāvoklis

Vai tu kādreiz esi aizdomājies, ko Jēzus šobrīd teiktu par tavām attiecībām ar Viņu? Varbūt Viņš teiktu, ka tās ir stipras. Varbūt, ka kādreiz tās bija stiprākas. Vai tu kādreiz esi domājis, ko Jēzus teiktu par Savu tautu pēdējās dienās? Atkl. 3:14-22 Jēzus to patiešām apraksta.

Viņš sāk ar to, ka Viņš ir “āmen, uzticīgais un patiesīgais liecinieks, Dieva radības sākums” (Atkl. 3:14). Uzticīgs un paties liecinieks nemelo, bet runā skaidri un godīgi.

Izlasi Atkl. 3:14–17, kur Jēzus apraksta Savas tautas garīgo stāvokli mūsdienās.

Cik labi šie panti raksturo tieši tevi? _____

Jēzus saka mums, kristiešiem, kuri dzīvo pēdējās dienās, ka Viņš mūs pazīst. Mēs neesam ne karsti, ne auksti, jo no mūsu skatpunkta mums nekā netrūkst. Dienas un nedēļas paiet, un mēs šad un tad nedaudz pavadām laiku ar Dievu, un mums šķiet, ka tas ir pietiekami.

Bet tas nav pietiekami. Mums patiesībā Viņu vajag daudz vairāk, nekā mēs apzināties.

Vai nu mīlēt Jēzu un dzīvot Viņam no visas sirds – vai nu vispār nemaz. Tas Dieva skatījumā būtu labāk nekā būt remdeniem. Jēzus saka, ka Viņš mūs izspļaus no Savas mutes, jo mēs “garšojam” slikti. Bet Viņš to vēl nav izdarījis. Viņš mūs šobrīd aicina izdarīt drosmīgus lēmumus.

Kāds ir Viņa padoms mums Atkl. 3:18, 19? _____

Senatnē “pirkt” nozīmēja apmainīties precēm jeb veikt bartera darījumu. Šeit Jēzus dāsnī piedāvā apmaiņu: mūsu vienaldzību pret Viņa zeltu, Viņa baltajām drānām un Viņa acu ziedi. Viņš vēlas mūs darīt bagātus Savās acīs; Viņš vēlas mūs apsegt ar Savu pilnīgo taisnības tērpu; Viņš vēlas atvērt mūsu acis, lai mēs ieraudzītu patiesību, ka dzīvas, pastāvīgas attiecības ar Viņu maina absolūti visu. Viņš piedāvā mums visu, kas mums vajadzīgs, jo to, kas mums patiešām vajadzīgs, mēs paši sev nespējam dot. Tikai Viņš to spēj. Un Viņš to dos, ja vien mēs būsim gatavi.

Ja tev ir sāpīgi skatīties uz sevi un savu garīgo stāvokli, kādu cerību tev piedāvā šodien aplūkotie panti? _____

Rājiens, nožēla un atalgojums

Atkl. 3:19 Jēzus saka: “Ko Es mīlu, tos Es pārmācu un pamācu, tad nu iekarsies un atgriezies!” Neviens no mums pat uz mirkli nevarētu godīgi teikt, ka Jēzus nerūpējas par mums vai mūsu nākotni. Cik gan vieglāk Viņam būtu bijis atteikties no cilvēces un neizvēlēties sāpīgo ceļu uz mūsu planētu. Tieši tāpēc, ka Viņš mūs tik ļoti mīl, Viņš mūs šobrīd norāj. Viņš vēlas daudz stiprākas un dziļākas attiecības ar mums. Viņam nepietiek ar mūsu “pieslēgšanās/atslēgšanās” attieksmi – “es nākšu pie Viņa, kad man Viņu vajadzēs”.

Jēzus mūs norāj mūsu pašu labā. Viņš saka, lai mēs nožēlojam. Bet mēs nevaram nožēlot, ja neapzināmies, ka kaut kas ir nepareizi. Taču Viņš jau mums ir pateicis, kas ir nepareizi: mēs domājam, ka esam bagāti, bet patiesībā esam “nelaimīgi, nožēlojami, nabagi, akli un kaili” (Atkl. 3:17).

Izlasi Atkl. 3:20. Kāds apsolījums mums šeit dots? Kas mums jādara, lai šo apsolījumu saņemtu? _____

_____

Tas ir tik skaists un izteiksmīgs ainojums. Visuma Dievs vēlas apsēsties pie galda kopā ar tevi un mani. Viņš vēlas savstarpējas attiecības un sarunas pie laba ēdiena. Tas ir tuvības un pastāvīgu attiecību apraksts, un Jēzus mūs aicina uz tādām attiecībām ar Viņu.

Jēzus pacietīgi stāv un klauvē pie tavas sirds durvīm. Varbūt tu esi redzējis attēlus bērnu grāmatās – stalts, žēlsirdīgs Glābējs maigi klauvē. Viņš neiebrāžas tavā dzīvē un neuzspiež Sevi, neielaužas tavā aizņemtajā dzīvē. Laika ir maz, tāpēc – ja tu dzirdi Viņa balsi, atver durvis. Viņš ienāks tavā dzīvē.

Šī metafora aino, kādas attiecības Jēzus vēlas ar katru no mums. Bet kādu dienu, kad tu stāvēsi Jēzus priekšā vaigu vaigā, kad tu noliksi savu kroni Viņa priekšā pielūgsmē un patecībā kopā ar tūkstošu tūkstošiem citu pielūdžēju (Atkl. 4:9-11; 5:11-14), kad tu atskatīsies uz saviem šīs zemes pārbaudījumiem un tie šķitīs kā nieks, – vai tu domā, ka tajā brīdī nožēlosi laiku, ko biji pavadījis kopā ar Jēzu šajā pasaulē?

Šobrīd Jēzus klauvē. Viņš sauc. Bet izvēle ir tavās rokās – tev apzināti jāatver Viņam sava sirds. Kā pārdomas par krustu un tā nozīmi var tevi iedvesmot pieņemt šo lēmumu? _____

_____

Mūžīga mīlestība

Pēc tam, kad Jēzus apraksta mūsu apātisko stāvokli, Viņš saka, ka tas ir jāpārvar. “Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis uz Mana goda krēsla, tā, kā Es esmu uzvarējis un sēdu pie Mana Tēva uz Viņa goda krēsla” (Atkl. 3:21). Dažiem no mums tā var būt vissmagākā cīņa dzīvē – apzināties savu vājumu, pašpietiekamību, pieņemt Jēzus rājienu, nožēlot, saņemt Jēzus taisnības tērpu un acis, kas patiesi redz.

Pārsteidzošākais ir tas, ka Jēzus saprot mūsu remdenu, apātisko stāvokli un identificējas ar mums (lai gan Viņš nekad nebija remdens). Viņš saka: “Tam, kas uzvar... kā arī Es esmu uzvarējis” (Atkl. 3:21). Jēzus, kurš nomira, lai mūs glābtu, ir uzvarējis grēku un tā sekas. Viņš saprot tās cīņas, ko mēs piedzīvojam ar grēku, un Viņš apsola mums palīdzēt.

Bībelē daudzi cilvēki atsaucās uz Dieva aicinājumu slēgt derību ar Viņu. Tā ir galvenā Bībeles tēma. Iepazīstot šos cilvēkus, mēs redzam, ka Dievs pret katru izturējās nedaudz atšķirīgi, atkarībā no laika un situācijas.

Ko šie notikumi mums māca par to, kā Dievs mijiedarbojas ar cilvēkiem dažādās situācijās?

1. Moz. 2:7; 3:8-10 _____

1. Moz. 5:24 _____

1. Moz. 6:13 _____

1. Moz. 12:1-4 _____

2. Moz. 34:29 _____

Vienalga, vai Dievs burtiski gāja kopā ar Savu tautu vai runāja ar viņiem, Viņa vēlēšanās vienmēr ir bijusi būt tuvās attiecībās ar cilvēkiem. Neatkarīgi no tā, kādas šobrīd ir tavas attiecības ar Dievu, Viņš vēlas būt tev tuvu. Par to lasām arī Jeremijas 31:3, 4: “Es tevi milēju ar mūžīgu mīlestību, tādēļ Es pret tevi tik uzticīgi esmu saglabājis Savu žēlastību. Es tevi atkal uzcelšu, ka tu stāvēsi atjaunota.”

Vienalga, vai tava diena tikko sākas vai jau tuvojas beigām, Dievs tevi meklē, Viņš tevi gaida, vēlas tevi vilkt tuvāk Sev. Viņš vēlas veidot vai atjaunot tavas attiecības ar Sevi. Ja tas nenotiek, vaina ir tevī, nevis Viņā.

Kādas ir tās lietas tavā dzīvē šobrīd, kuras, ja netiek pārvarētas, var kavēt vai jau kavē tavas attiecības ar Dievu? _____

Paliec Viņā

Mācekļi sekoja Jēzum pa šaurām kāpnēm lejup no augšistabas uz ielu. Vienā no nozīmīgākajām naktīm visā zemes vēsturē viņi visi kopā devās uz Ķetzemanes dāru. Iespējams, viņi toreiz vēl nenojauta, cik nozīmīgi bija Jēzus pēdējie vārdi augšistabā.

Ko Jēzus sacīja Jņ. 15:1-11? _____

Šie Jēzus vārdi apraksta, kādas ir tuvas attiecības ar Dievu. Ievērojiet, ka viens vārds tiek atkārtots nevis reizi vai divas, bet 10 reizes – “palieciet”. Palikt Jēzū nozīmē būt pastāvīgā savienībā ar Viņu.

Jēzus, ejot pretī krustam, ne tikai uzsver, cik svarīgi ir palikt Viņā, bet arī skaidri un vienkārši pasaka, kā tas izpaužas dzīvē.

Viņš ir vīna koks, mēs esam zari. Ja paliekam Viņā (esam savienoti ar Viņu), zarus dabiski sarādīsies augļi. Mēs paši augļus radīt nevaram. Dažreiz var izskatīties, ka mēs “paliekam Viņā”, bet trūkstošie augļi liecina par pretējo. Tad mūsu zari nokalst. Un nokaltušos zarus dārznieks galu galā izgriež. Tomēr neatkarīgi no tā, vai mēs augļus nesam vai ne, mūsu zari tiks apgriezti.

Vienlaikus mēs visi piedzīvojam izaicinājumus un grūtus brīžus. Šīs dzīves grūtie brīži, ja paliekam Viņā, ilgtermiņā nesīs vairāk augļu. Augļi apliecina, kas mēs esam – Jēzus mācekļi. Augļi nes godu Dievam, nevis mums. Palikt Jēzū nozīmē ievērot Viņa baušļus – tie atspoguļo Viņa skaisto nesavtīgās mīlestības raksturu. Palikšana Jēzū dāvā lielu prieku. Palikt Viņā nozīmē paklausīt Viņa gribai, kas ir kā mūsu atsaukšanās Viņam. “Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam Viņa baušļus, un Viņa baušļi nav grūti.” (1. Jņ. 5:3)

Ja paraugāties uz šo mācību, palikšana Jēzū ir viena no pretendējamajiem remdenajam Lāodikejas stāvoklim (Atkl. 3:20; Jņ. 15:4). Tas ir piepildīts un jēgpilns dzīves lielais noslēpums gan šajā pasaulē, gan mūžībā, bet kaut kā mēs to tik viegli aizmirstam.

Galū galā Jēzus katram no mums saka: “Kā Tēvs mani ir mīlējis, tā Es jūs esmu mīlējis; palieciet Manā mīlestībā” (Jņ. 15:9). Jēzus mīlestība ir visstiprākā saite, kas mūs velk pie Viņa. Un, kad mēs šo mīlestību iepazīstam, mūsu katra sirds dabīgi atbild ar mīlestību pret Dievu un cilvēkiem.

Sula

Palikšana Kristū dažkārt var šķīst viena no grūtākajām lietām. Mēs varam zināt, ka tas ir vajadzīgs, bet dzīves skrējieni mūs aizrauj savā straumē, un viss šķiet pārāk sarežģīti. Sekot Dievam var likties kā vissmagākais slogs – īpaši tiem, kuri jūtas spiesti Viņam sekot. Šāda veida reliģija var šķīst nomācoša, jo tā balstās uz ārējām darbībām, nevis sirds stāvokli. Taču tas ir tieši pretēji tam, ko Dievs patiesībā vēlas, tas ir, attiecības, kuru pamatā ir abpusēja mīlestība, nevis tikai likumi; mērķtiecīgas attiecības (kurās Viņš vispirms izvēlējās tevi), kuru pamats ir mīlestība un brīva griba.

Reizēm mēs varam būt daļēji pievienoti Vīnakokam, bet ne patiesi palikt Viņā ar visu savu būtību. Mēs varam apmeklēt dievkalpojumus, lūgt, darīt to, kas ir pareizi, bet iekšēji justies izkaltuši. Patiesība ir šāda: mēs nevaram paši sevi piespiest palikt Jēzū vairāk, nekā zars pats no sevis spētu pievienoties vīnakokam. Dievs mūs pirmais ir mīlējis; Viņš izdarīja pirmo soli. Mēs varam tikai atsaukties tam, ko Viņš jau ir darījis.

Ja papēta, kā vīnogulājs izdzīvo ziemu, var uzzināt ko interesantu: pumpuri zaros kļūst dehidrēti un nošķirti no augšanas sistēmas līdz pavasarim. Kad zeme sasilst, saknes sāk uzsūkt ūdeni, sula plūst cauri stumbam līdz pumpuriem un ierosina augšanu. Bez šīs sulas nekāda augšana nenotiek.

Sula vīnogulājā ir kā Svētais Gars mūsu dzīvē. Mēs varam būt kā nokaltuši zari, bet, kad izvēlamies pavadīt laiku ar Dievu, Svētais Gars mūs piepilda kā sula no saknēm un atdzīvina mūs, lai mēs sāktu augt. Tieši tāpat, kā mums apzināti jāizvēlas palikt Jēzū, mums arī jālūdz, lai Svētais Gars (šī “sula”) ieplūst mūsu dzīvē.

Izlasi Lk. 11:13, salīdzinot ar Jer. 31:3, 1. Jņ. 4:19 un Rom. 8:9-11. Kāda būtiska vēsts mums šeit ir ietverta? _____

Patiesībā tas ir Svētais Gars, kas nes augšanu un nodrošina, ka mēs paliekam dzīvi un pievienoti Vīnakokam. Mums ik dienas jālūdz Svētais Gars, kurš ir šeit, uz zemes, lai Viņš:

- būtu mūsu Aizstāvis (Jņ. 14:16-18);
- atklātu mums Jēzu (Jņ. 15:26);
- pārliecinātu mūs par grēku (Jņ. 16:7-8);
- vadītu mūs visā patiesībā (Jņ. 16:13).

Izlasi šo sarakstu vēlreiz. Kā katra no šīm Svētā Gara darbībām var ietekmēt tavas attiecības ar Dievu? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Dievs mūs mīlēja jau pirms mūsu dzimšanas; Viņam bija plāns, kā Viņš pazītu mūs un mēs Viņu. Viņš mūs meklē kā labais Gans un aicina mūs ik dienas palikt Viņā. Mums vienkārši jāizvēlas atsaukties Viņam un ļaut, lai mūsu nožēlojamais, Lāodikejai līdzīgs stāvoklis tiek aizstāts ar Viņa labajām dāvanām (sk. Atkl. 3:18, 19).

Tāpat kā vīnogulāja zaru lēnā augšana, arī mūsu attiecības ar Dievu var augt lēni vai dažkārt pēkšņi – kā pēc ilgi gaidīta lietus. Neatkarīgi no augšanas ātruma vai augļu daudzuma mums ik dienas nepieciešama “sula” – Svētais Gars, lai paliktu savienoti ar Jēzu.

“Palikt Kristū nozīmē pastāvīgi saņemt Viņa Garu un dzīvot dzīvi, kas bez atlikuma nodota kalpošanā Viņam. Sakaru kanālam starp Dievu un cilvēku vienmēr jābūt atvērta. Kā vīnakoka zars pastāvīgi saņem sulu no dzīvā vīnakoka, tā mums jāturas pie Jēzus un ticībā jāsaņem Viņa rakstura spēks un pilnība.” (E. Vaita “Laikmetu ilgas”, 676. lpp.)

“Kā nokaltis zars var kļūt savienots ar vīnakoku? Kā tas var saņemt dzīvību un barību no dzīvā koka? Tikai tad, ja tas tiek iepotēts kokā, ja tiek ievests tuvākajās iespējamajās attiecībās. Šķiedra pēc šķiedras, dzīsla pēc dzīslas zarā pieķeras dzīvību dodošajam vīnakokam, līdz koka dzīvība kļūst par zara dzīvību un zars nes augļus tāpat kā koks.” (E. Vaita, Manuskripts nr. 67, 1897. g.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Atskaties uz savu dzīvi. Vai vari ieraudzīt notikumus, kas tevi ir ievilkusi Lāodikejas garīgajā stāvoklī? Kādi notikumi tevi ir vilkuši tuvāk Dievam?

2. E. Vaita runā par “pastāvīgu Svētā Gara saņemšanu”. Cik bieži tu lūdz pēc Svētā Gara? Kas varētu mainīties, ja tu katru dienu saņemtu Svēto Garu?

3. Kas varētu mainīties, ja mūsu draudze lūgtu pēc Svētā Gara nopietnāk un regulārāk?

4. Esi brutāli godīgs pret sevi attiecībā uz savām attiecībām ar Dievu. Kādi apņēmīgi lēmumi tev būtu vajadzīgi, lai izveidotu tādu tuvību ar Viņu, pēc kuras Viņš ilgojas, bet kuru tu bremzē?

KOPSAVILKUMS:

Pirms mēs varam sākt pieaugt attiecībās ar Dievu, mums vispirms ir jāapstājas un jāizvērtē, kādas šobrīd ir mūsu attiecības ar Viņu. Ja mūsu sirdis kļuvušas Lāodikejai līdzīgas vai ja mūsu zari nenes augļus, Jēzus piedāvā risinājumu mūsu garīgajam stāvoklim – palikt Viņā.